

KVANTESPRANG I MYK FLOSS

Kari Hjertholm, tekstil

Oslo Kunstforening

22. mars – 4. mai 2003

«Kari Hjertholm (f. 1954) arbeider som billedkunstner med tekstiler i stort format». Åpningslinjen i pressemeldingen til Kari Hjertholms utstilling er så klar at jeg må dvele ved den. Her er ingen (bort)forklaringer av typen; dette er tekstil kunst, billedtepper, en tekstilkunstner som beveger seg over mot billedkunst etc. Men klart og tydelig; en billedkunstner som arbeider med tekstiler. Teknikken hun bruker er floss, en teppe teknikk der luven ikke er så tett og kort som i velur. Den tynne flossoverflaten ligger over en mørk bunn, og det gir en transparent virkning. Hjertholm bruker tekstilt råmateriale som er laget i samarbeid med teppeindustrien, deretter bearbeides det på verkstedet hennes.

I Kunstforeningen viser hun fire arbeider i en sal. Arbeidene er store, nr. 1 «Gryning» måler ca. 3 x 5 m, men tross formatet er de alle lavmælte. Det har med koloritten å gjøre (eller mangel på sådan) og med motivet, som trer fram og tilbake, etter som du beveger deg forbi. Det syltynne flosset over den mørke bunnen,

gjør at arbeidet blir som en tekstil lavering – i avskygninger fra sort mot hvitt.

«Gryning» har et et tilsvynelatende vilkårlig mønster som minner om avtrykk. En form for antropomorfier slik maleren Yves Klein oppnådde ved å male nakne kvinner blå og deretter la dem rulle over lerretet.

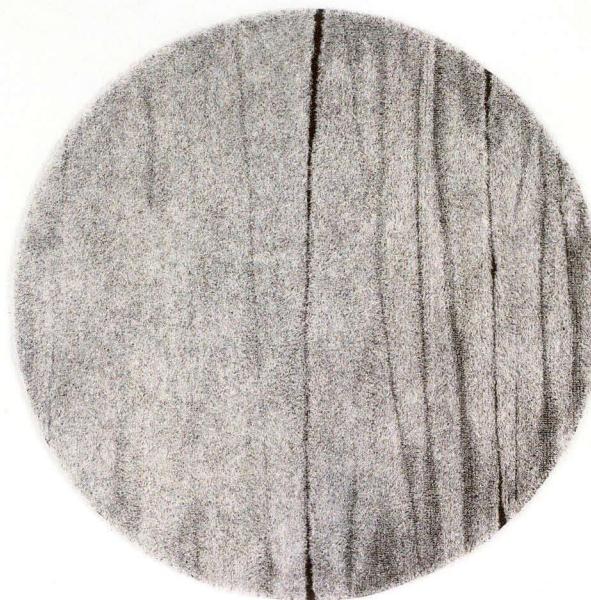
Hjertholms «avtrykk» er gjennomarbeide, planlagte og myke spor i det tekstile underlaget. Assosiasjonen går til det organiske,

hentet fra en verden under mikroskopet, eller fra den store virkeligheten, i organisk oppløsning? Her er ingen klare føringer i arbeid eller i tittel.

Det sirkelrunde arbeidet «O» fremstår som et slags onomatopoetikon, et lydmalende bilde, istedet for et ord. Naturen er nærværende. Det organisk bølgende i fjellformasjoner og i steinens struktur. Nært og fjernt på samme tid. En heldig kombinasjon av assosiasjoner til arbeider av såvel Inger Sitter såvel som av Anna Eva Bergmann.

En merkelig forskynning i perspektiv forekommer i disse bildene. Negative og positive former skifter, vi er nært og fjernt på samme tid. Makrokosmos og mikrokosmos i samme bilde.

Anne Schäffer

Kari Hjertholm: «O»,
2003. Diameter 133 cm.
Foto: Lars Svenkerud.